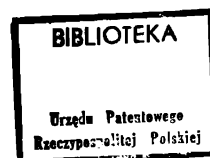


6 maja 1929 r.



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 9828.

Kl. 68 b 28.

Zygmunt Wetterschneider
(Wiedeń, Austrija).

E05c, 9/18

Przyrząd do umocowania żaluzji.

Zgłoszono 12 listopada 1927 r.

Udzielono 31 grudnia 1928 r.

Wynalazek dotyczy przyrządu do umocowania górnej ramki żaluzji na bocznej lub górnej ramie futryny okiennej i polega na tem, że płaszczyzny podtrzymujące tę ramkę otrzymuje się przy pomocy zaginania pod kątem prostym, lub wielokrotnego zaginania części blachy o występach, które się nawzajem wspierają i nakrywają.

Na rysunku przedstawione są trzy sposoby wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia rozwinięcie przyrządu do umocowania żaluzji na bocznych ramach futryny, pokazanego na fig. 2 w perspektywie, fig. 3 i fig. 4—przekroje wzdłuż linii $x-x$ i $y-y$ na fig. 2, fig. 5—odmienne wykonanie występów, fig. 6—sposób wykonania z dzieloną płytą do umocowania do ramy, fig. 7—rozwinięcie przyrządu do

umocowania na górnej ramie futryny, pokazanego na fig. 8 w perspektywie; fig. 9—sposób przytwierdzenia takich blach konsolowych do bocznych i do górnej ramy futryny okiennej, fig. 10 — przekrój wzdłuż linii $A-A$ na fig. 9.

Występy b , c , stanowiące jedną całość z częścią tylną a (fig. 1—4), a które tworzą płaszczyzny ograniczające i podtrzymujące górną ramkę żaluzji (fig. 10) zagina się wzdłuż linii pionowej f i poziomej g . Dla wzmocnienia występów podpierających c , przy zwiększonym obciążeniu, zagina się występy k prostopadłe do płaszczyzny blachy a wzdłuż linii i , tuż pod występami c tak aby występy k podierały występy c , przez co uzyskuje się większą wytrzymałość na obciążenie.

W wykonaniu odmiennem, przedstawionem na fig. 5, występy *c* posiadają wypustki *m*, które wchodzą w wycięcia *n* blachy *a* i które się ztyfu zagina.

W przypadkach, gdy górna ramka żaluzji posiada anormalną szerokość, wykonuje się blachę konsolową według fig. 6, a to przez umieszczenie występów *b*, *c*, *k* na osobnych płytkach *a* o takiej szerokości, że części *b* ograniczają z boku ramkę żaluzji.

Do trójdzielnych okien, do których stosują się dzielone żaluzje, wykonywany jest przyrząd według fig. 7 i 8. Tylina blacha *a* została przedłużona do góry i z boków wystęпами *l*, *l'*, i *p*, *p'*. Występ *l* zagina się najpierw wzdłuż linii *o*, a następnie występ *l'* pod kątem prostym do *l* w dół. Część *p* wraz z częścią *p'* zagina się wzdłuż linii *f*, a potem część *p'* wzdłuż linii *o*, prostopadle do części *p* tak, że wchodzi ona między zagiętą i złożoną część *l*, *l'* i podpira ją w rodzaju konsoli (fig. 8). Poza tem w częściach *l*, *l'*, *p'* przewidziane są otwory, w które wchodziły śruby do umocowania przyrządu.

Sposób przytwierdzenia przyrządu do

umocowania żaluzji na bocznych i górnych ramach futryny okiennej widoczny jest na fig. 9 i 10.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do umocowania górnej ramki żaluzji na górnych lub bocznych ramach futryny okiennej, znamienny tem, że występy (*c*), podtrzymujące tę ramkę, powstają przez prostokątne zaginanie części kawałka blachy, które się wzajemnie wspierają i zachodzą na siebie.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tem, że występy (*c*) posiadają wypustki (*m*), wchodzące w wycięcia (*n*) blachy (*a*).

3. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tem, że dla przytwierdzenia go do górnej ramy futryny okiennej, na części (*a*) blachy umieszczone są konsolowe występy, wykonane zapomocą prostokątnego i kilkukrotnego zaginania, a które zachodzą jeden na drugi i wzajemnie się wspierają.

Z y g m u n t W e t t e r s c h n e i d e r.

Zastępca: M. Goldwasser,
adwokat.

